

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kрона temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krone, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Izpolnjujte in vračajte nabiralne pole za „Kažipot“!

Kaj hočemo?*

(Govoril pri I. občnem zboru „Zveze slovenskih štajarskih učiteljev in učiteljic“ v Celju dne 5. aprila t. l. nadučitelj Vekoslav Strmšek.)

Namen „Zveze“ je sicer že v pravih precej jasno označen; tudi pisali so o njem že razni listi, vendar se širijo o njem še tako napačni, oziroma nejasni pojmi, da je potrebno o njem natančneje izpregovoriti.

Kaj hočemo torej?

Mi hočemo:

1. vzgajati stanovsko zavedno, dobro organizovano in resnično narodno učiteljstvo.

2. hočemo združiti vse činitelje, ki bi mogli in hoteli pomagati k občenemu napredku našega naroda in

3. hočemo poiskati in zavzeti za nas primerno mesto v narodni organizaciji.

Ker pa je to vobče smoter vse naše organizacije, moram sedaj dokazati, da je v njega dosego treba novega društva.

Da še nismo dovolj stanovsko zavedni, se lahko prepričamo vsak dan. Le preglejmo naše časopise, čitajmo poročila o naših društvih, premotrimo uspevanje naših podjetij, prerešetajmo vzroke, ki nas pogosto zadržujejo od naše stanovske organizacije, ocenjujmo svoja vsakdanja dejanja i. t. d. in videli bomo, koliko zavednosti nam še manjka.

Stanovsko zavedni učitelj stori vse, kar bi moglo stanu koristiti, in opusti vse, kar bi mu moglo škoditi.

* Kakor smo obljubili, prinašamo radovoljno ta članek, kakor se je od nas želelo. Da smo se s priobčenjem zakasnil, je pač krivo dejstvo, da smo se obrnili na uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ za oni dve številki, v katerih je bil priobčen ta članek, pa jih nismo dobili in smo se morali obrniti zopet drugam ponje. Ur.

On se ravna vselej in povsod po geslu: Vsi za enega, eden za vse.

Ko bi bilo vse učiteljstvo tako zavedno, bi lahko nastopilo kot mogočen činitelj, v človeški družbi in priborilo bi si sigurno mnogo ugleda in več pravice.

Če pa ostanemo separatisti in egoisti, bo vse naše moledovanje zaman, zaman bodo naši shodi in zaman bodo vse naše lepe resolucije; ravnali bodo namreč tudi še naprej z nami po svetopisemskem reku: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce.

Take stanovske zavesti, ki nam je v sedanjem hudem življenjskem boju tako nujno potrebna, pa si ne pridobimo na učiteljskih, ne črpamo je iz pedagoško-didaktičnih knjig in tudi ne iz zakonov in uradnih predpisov, taka stanovska samozavest je plod naše stanovske organizacije.

In tukaj so ravno naši shodi najvažnejši činitelji. Na naših shodih se navdušujemo za skupne smotre, tam si dobivamo vedno novih moči za neprestano bojevanje, tam se kažejo in vežbajo naše moči, tam se pojasnjuje pojmi in tako so naši shodi najboljša sredstvo za zbujanje stanovske samozavesti.

Marsikateri tovariš je postal v svoji gorski samoti že malodušen ter je že začel dvomiti o naši boljši bodočnosti. Ko ga je pa pomladansko solnce izvabilo iz njegovega zatišja in ga pripeljalo na dobro obiskan učiteljski shod, se je vrnil ves pomlajen in upoln na svoj dom ter se posvetil z novim navdušenjem svojemu poklicu.

Poreče mi marsikdo: Saj shodov nimamo premalo; naša okrajna društva zborujejo skoraj vsak mesec, „Zaveza“ prireja vsako leto velika zborovanja in „Lehrerbund“ pa vsako drugo leto; ni li tega dovolj?

Da, teh zborov je mnogo, a kakor nas uči izkušnja, vsaj zadostujejo ne. — Naša okrajna društva storiijo mnogo, a ona so majhne korporacije, kjer se zbirajo leto za letom vedno eni in isti člani, kjer nastopajo skoraj leto za letom vedno isti govorniki, njihov delokrog je vezan

kolikortoliko na okrajne meje, ona ne morejo podati vselej vsestransko zanimivih podavanj in končno prevladujejo v njih često tudi osebni oziri. Marsikdo gre nezadovoljen od takega shoda in se ne vrne več. On si želi stvarnih, temeljitih razprav, živahne, stvarne debate in važnih, jedrnatih sklepov, česar mu pa majhna okrajna društva ne morejo nuditi.

Mi pač ne moremo in ne smemo zahtevati, da bi kdo za peščico poslušalcev preštudiral celo literaturo kakega predmeta in nam podal rezultat svojih študij v dovršeni obliki. Vsakdo hoče imeti svojemu trudu primerno število poslušalcev, da mu je uspeh tem sigurnejši!

„Zavezina“ in „Lehrerbundova“ zborovanja so sicer večja, tam so razprave obsejnejše in temeljitejše, a ona zahtevajo znatnih gmotnih žrtev, ki jih le malokdo zmore. Imamo pač še mnogo tovarišev in tovarišic, ki se tega zborovanja še niso nikdar udeležili. Kdo jim naj zameri, ko vendar vemo, kako izhajamo s svojo „mastno“ plačo.

Marsikdo se torej sedaj lahko izgovarja na malenkostne zборе okrajnih društev in na draga zborovanja „Zaveze“ oziroma „Lehrerbunda“, ko gleda našo organizacijo le od strani.

Treba nam je torej društva, ki bi hodilo neko srednjo pot, in to bi bila naša „Zveza“, ki smo jo osnovali v pretečenem letu.

Ona je dovolj velika korporacija, da lahko podaja temeljite, občeanimive razprave, ona ima dovolj nadarjenih in izobraženih govornikov, ki bi lahko navduševali mlačne tovariše in tovarišice, a je pri tem tako gibčna, da lahko zboruje pogosto in skoraj v vsaki vasi, če le ni predaleč od železnice.

Prostorna soba in en prost dan, in shod se lahko izvrši. V posebnih slučajih skliče lahko zaporedoma več shodov in razpravlja v raznih krajih eno in isto vprašanje, da tako seznani vse člane z njim. In če bi se ozirali pri tem posebno na okraje, kjer je mlačnost v stanovskih rečeh menda epidemična bolezen, bi se število zavednih bojnikov v naših vrstah gotovo v kratkem času podvojilo. Na takih shodih bi se srečevali in spoznavali razni tovariši in to-

LISTEK.

Žrtev za domovino

Pripovedka iz angleško-burske vojske — Iz hrvatskega prevel Iv. Vuk.

(Konec.)

III.

Eno uro potem je zapustil dr. Römer vladno poslopje ves bled in zmučen. Najprej je odšel v hišo, kjer je vse pripravil za pot. Zvečer se napoti k Petrovičevim. Jelka je celo popoldne gledala nestrpnost z verande, če on pride. Hinku ni bilo ljubo, da jo najde samo, ker mu ni bilo mogoče, da bi ostal miren. Bil je še tako bled, kakor tedaj, ko je zapustil vladno poslopje. — Jelka se je silno preplašila, ko ga je pogledala v obličje.

— Za Boga, Hinko, kaj ti je? — vzklikne prestrašeno. — Ali se ti je kaj zgodilo?

— Nič posebnega — jo teši doktor. — Vznemiril sem se samo, ker moram naglo odpotovati v Capetown po državnem poslu, pa je mogoče, da ostanem dalj časa.

— Pa mora to takoj biti? — vpraša Jelka sedaj sama vznemirjena.

— Takoj — potrdi Hinko. — Moji posli se ne morejo preložiti niti za eno uro. Prišel sem le, da se s teboj poslovim in ...

Hinko ni mogel dokončati. Jel se je tresti po vsem životu, tako da je mladenka takoj zapazila.

— Tebi je še nekaj na srcu, Hinko! Povej mi, morebiti ti lahko pomagam in te potolažim — ga zaprosi Jelka.

Doktor jo prime za roko in reče naglo in vznemirjeno:

— Jelka, ali me res ljubiš? Ljubiš me tako močno, da ne more tvoje ljubezni nihče omajati?

Devojko te besede še bolj vznemirijo, kakor prej njegovo blede obličje. Danes je Hinko po-

vsem drugačen, kakor drugikrat. Prej vedno tako miren, ali danes tako vznemirjen. Ali je morebiti bolan in govori v vročnici?

— Jaz te ne umejem, Hinko! — reče Jelka. — Saj veš, da te silno ljubim.

— In če se tvoja ljubezen postavi na težke skušnje. Ako me bodo vsi obsojevali, kaj bo potem?

— Moje ljubezni in mojega zanpanja v te, mi ne more potreti nobena reč. Evo ti moje roke, Hinko!

— Hvala ti, Jelka! Tvoje besede mi bodo uteha v bodočih težkih dneh. Ostani z Bogom! Mene kliče dolžnost, in upajmo, da se vse dobro izteče.

Mladi mož objame strastno devojko. In predno je mogla ona izpregovoriti le besedico, ga ni bilo več.

Vso zaplakano jo najde teta Petrovičeva po dolgem času na verandi.

Po dolgem izpraševanju ji pove svoj razgovor s Hinkom. Obe sta si razbijali glave o

varišice, in če bi živahno delovali nekaj let, bi bili vsi takorekoč le ena družina. — Ali ni to krasen smoter? Ali ni že samo tasmo-ter vreden novega društva?

A rekel sem, da hočemo imeti tudi dobro organizovano učiteljstvo. Če postane vse učiteljstvo stanovsko zavedno, bo tudi dobro organizovano. Stanovska zavednost je naša najboljša vez, naša najboljša organizacija.

A pomisliti moramo tudi sledeče:

Dosedaj so naša okrajna društva storila v eni in isti stvari mnogokrat čudno nasprotujoče si sklepe, zastopniki naših društev so se pri „Zavezi“, še večkrat pa pri „Lehrerbundu“ prav pridno pobijali, pri omenjenih korporacijah smo stavili mnogokrat vprašanja in zahteve, ki so bile le lokalnega pomena itd. Ali so to znaki dobre organizacije? Naša „Zveza“ bo pa lahko odpravila vse te nedostatke; ona ima pravico, pošiljati posameznim društvom tudi posebne govornike. — Odslej ne bo treba pri vsakem društvu iskati požrtvovalnega člana, ki bi hotel temeljito preštudirati dotično vprašanje, temveč bo to lahko odpravil za ves Slovenski Štajar en sam ali pa maloštevilen odsek. Sedaj se bodo mnenja lahko pojasnila in združila, in nastopali bomo lahko povsod kot enotna skupina, kar bo le nam v čast, vsemu stanu pa v korist.

Vrhutega pa bomo odslej tudi imeli zborovanja, h katerim bomo lahko vabili tudi naše deželne in državne poslance, in le ti bodo imeli organizacijo, ki jim bo lahko dala vsakovrstnih pojasnil. Sedaj ne bodo imeli nikakega izgovora več in morali bodo pokazati, so li res vneti za šolo in za nas, ali so pa njihove obljube le lepe fraze. Na vsak način bomo vedeli, česa se nam je od njih nadejati. Tudi to je nekaj vredno.

Da mora biti pravi učitelj naroden, je že davno dognana resnica. Kdor ne živi in ne čuti z narodom, ne more biti dober učitelj.

Narodni čut se pa ne sme kazati samo v osebnem delovanju, temveč se mora ozirati vselej tudi na celoto in tukaj ima Slovenski Štajar mnogo skupnih posebnosti. Naše društvo bo torej tudi v tem zmislu lahko mnogo storilo, ono nas bo opozarjalo na narodove napake in vrline, kazalo nam bo, kako je ene zatirati, druge pospeševati, ono nam bo vedno netilo našo ljubezen do našega zatiranega in prezirane naroda ter nas bo tako vzpodbujalo k vztrajnemu delovanju v šoli in izven šole.

„Narodu se mora pomagati!“ Tako beremo vsak dan po časopisih, a nihče ne prevzame vodstva, nihče ne sestavi načel, kako se naj to zgodi. Tuintam se zgodi kaj hvalevrednega, tuintam zabliane liki smodnikov plamen, a kaj trajnega se ustvari malokdaj. Večinoma ostane pri opominih in pri tarnanju.

Z našim društvom se to lahko predrugači. Glasom pravil prireja ono javna, splošno poučna podavanja in koncerte, povzroča in podpira izdajo poučnih spisov, podpira ustanovo šolskih in ljudskih knjižic ter bralnih društev

Koliko bi se v tem okviru lahko storilo za napredek naroda!

Seveda: učitelji sami ne zmoremo vsega, ker bi tako delovanje zahtevalo mnogih gmotnih žrtev in ker se mora isto izvrševati po mogočnosti v soglasju z vso drugo inteligenco; a storili smo svojo dolžnost, ko smo osnovali društvo na tako široki podlagi, ko smo ustvarili organizacijo, v kateri lahko deluje vsakdo za pravi napredek naroda.

Z našim društvom ponudimo drugi inteligenci roko k rodoljubnemu delovanju, in na nji je, da to priliko sprejme ali pa odkloni.

Najpa stori inteligenca, kar hoče, naj se nam pridruži ali ne, mi smo se zavarovali za vse čase proti očitkom, da nočemo delovati za narod, da nismo narodni, ampak internacionalni. Naše društvo glasno priča, da bi tudi mi radi žrtvovali vse svoje moči v narodni blagor, da bi tudi mi učitelji radi pomagali dvigati narod k boljši bodočnosti.

Učitelji smo prvi ustvarili društvo, ki se razteza čez vso Slovenijo in zopet smo učitelji prvi osnovali društvo, ki more širiti vsestransko naobrazbo po vsem slovenskem Štajarju!

Dal Bog, da bi nas drugi stanovi prav umeli, se nam pridružili in nas krepko podpirali!

Dosedaj začrtano društveno delovanje pa nas vodi mnogokrat iz šolske sobe med ljudstvo. Ono nam vелеvā, da moramo postati ne le narodni učitelji, ampak pravi učitelji naroda. — Skoraj nobeden drug stan ni tako splošno vznikel iz naroda, skoraj nobeden ne pride toliko v dotiko z narodom kakor naš. Nam je izročena mladina, t. j. bodočnost naroda, mi jo izobrazujemo in pripravljamo za poznejše življenje. Naša krivda je, ako narod nazaduje, a ravnotako je naša zasluga, ako napreduje. Je-li prav in koristno, ako zapustimo to mladino, ko je dovršila štirinajsto leto, ko se je začel zanj najnevarnejši čas? Gotovo ne, in v našem novem društvu se bomo dogovorili, kako bi blagodejno vplivali nanjo tudi še v poznejši dobi. In tudi na odrasle ljudi, na kmetijstvo in obrtnijo lahko vplivamo, saj imamo v svoji sredini mnogo strokovnjakov. Na ta način pa bi si gotovo priborili mnogo ugleda med našim ljudstvom, ono bi nam poverilo razna zaupna mesta v svojih korporacijah, in učiteljstvo bi postalo jako važen in odločilen činitelj v narodni organizaciji. S tem bi pridobila zopet šola čislali bi jo povsod kot prvo dobrotnico in nje vpliv bi postal mnogo uspešnejši.

Tako, mislim, sem očrtal delokrog, ki so ga ustanovitelji odmerili novemu društvu. Obsežen je in ne bo se dal mahoma izvršiti, kdo ve, če se bo ves sploh kdaj izvrševal. A ne obupajmo! Oklenimo se vsi novega društva, ki nam obeta toliko lepega sadja!

Trudimo se! Morebiti pa privede ravno to društvo nas in narod naš do boljše bodočnosti!

V izvrševanje obsežnega društvenega programa pa nasvetujem, da se ustanovi pri njem več odborov ali odsekov in sicer:

1. Knjižnični odsek, ki naj bi sestavil a) imenik vseh slovenskih knjig, ki so sposobne za šolske knjižnice, b) za ljudske knjižnice. Ta odsek naj bi imel tudi v pregledu one govornike, ki bi hoteli in mogli sodelovati pri ustanavljanju knjižnic.

2. Društveni odsek za ustanavljanje bralnih društev. On naj bi sestavil zgledna pravila za bralna društva in bi naj imel v pregledu govornike, ki bi hoteli sodelovati pri ustanavljanju bralnih društev, posebno torej tudi one, ki bi podavali o kmetijstvu itd.

3. Pedagoški odsek, ki bi skrbel, da bi se pogosto vršila javna predavanja o domači vzgoji otrok itd.

4. Pevski in godbeni odsek. Ta naj bi imel v pregledu vse pevce in godbenike, posebno pa še one, ki bi hoteli tudi v drugih krajih sodelovati proti povračilu stroškov.

Ti nasveti pa se naj izvršijo šele tedaj, ko se društvo ojači in si omogoči živahnejše delovanje.

Celjske in štajarske novice.

— „Narodni kolek“. Slavno občinstvo opozarjamo, da je družba sv. Cirila in Metoda prevzela v svojo režijo narodni kolek, katerega je v njeno korist zasnovalo slovensko dijaštvo. Prepričani smo, da bo narodni kolek družbi izdaten vir dohodkov, ako bo občinstvo pridno segalo po njem. Priporočamo ga posebno slovenskim trgovcem in obrtnikom, kateri naj ne bi izdali nobenega računa brez narodnega kolka; 2 vinarja bo menda vendarle lahko vsak utrpel, ki plača račun. Ravno tako naj bi narodna društva kolekovala vstopnice k veselicam itd. Prepričani smo, da se ne bo nihče pritožil, ako plača vstopnico 2 vin. dražje. Gotovo pa naj tudi zasebniki kolekujejo svoja privatna pisma z narodnim kolkom, posebno razglednice, katere se ob priliki raznih prireditvev razpošiljajo. Prodajalci razglednic naj bi že prodajali razglednice kolekovane, seveda zato tudi 2 vin. dražje. Sploh bi ne smelo biti slovenskega pisma, nakaterem bi ne bilo narodnega kolka. Segajte torej pridno po njem, da bo imela naša prepotrebna družba čim več dohodkov. V Celju se dobiva narodni kolek v trgovini Dragotina Hribarja. Večje množine naj se naročajo pri vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, ali pa pri akademickem ferijalnem društvu „Prosveta“ v Ljubljani.

— Volilni shodi. V zadnjo številko ste se nam vrinili dve neljubi pometi, pa upamo, da so jih cenjeni čitatelji že sami znali popraviti. Volilni shod v Šoštanju in Slovenjem gradcu se vrši v nedeljo, dne 14. avgusta, ne pa septembra, in oni na Vranskem in Polzeli pa v nedeljo, dne 28. avgusta. Samo ob sebi je umljivo, da volilni shodi po volitvah ne bi imeli nikakega pomena.

— Volilni shod v Šoštanju. V Šoštanju se vrši volilni shod, kakor že oznanjeno, prihodno

o tem, kaj naj bi to pomenilo. Mislili ste, da se je moralo zgoditi nekaj velikega in jako važnega, drugače bi Hinko ne bil tako vznemirjen.

Drugi dan se je govorilo že po celem mestu o odkritem poneverjenju velikih svot in o begu visokega uradnika.

V predpoldanski seji državnega zbora je bilo to poneverjenje odkrito.

Jelke in gospe Petrovičeve se poloti grozna sumnja.

Dasiravno še ime zločinca ni bilo znano; ali ko sta pomislili na silno razburjenost Hinkovo in njegov nagli odhod, niste mogli več dvomiti o imenu tatu.

Ko so izšli drugi dan v Johannesburgu angleški časniki, so že pisali, da je državni tajnik doktor Römer poneveril veliko svoto in pobegnul.

Jelka je čitala to vest in gledala kakor blazna v časnike. Svojim očem ni mogla verovati. Za hip se je slišal krik in zrušila se je onesveščena na tla.

Zdravnik, katerega so ji hitro poklicali, jo je komaj poklical k zavesti. Ali, kaka je bila. Ta tužna vest je delovala na njo tako silno, da je cele štiri tedne trpela na živčni mrzlici, katera je to nežno cvetko malo ne pokosila.

Tudi gospoda in gospe Petrovič je ta strašna nesreča hudo zadela. Ona sta temu nevredniku, ki je postal ničvreden, prost tat, gostoljubno odprla svoja vrata in še ga ljubeznivo sprejela. Mirno sta gledala njegovo brezvestno igro z Jelko. Njih in Jelkino ime se je sedaj spominjalo povsod, da so bili v zvezi z doktorjem.

Posledice tega niso izostale. Vsi dosedanji prijatelji so jih zapuščali. Nihče ni hotel več občevati z družino, ki je sprejemala človeka, ki je bil le tat.

Jelka ni mogla ozdraviti. Zdelo se je, da ne more na noben način si opomoči od one razburjenosti. Mučila jo je duševna bol. Akoravno ni mogla prav verjeti v Hinkovo krivdo, vendar so jo morale grozne sumnje. Le s težkim

naporom in s pomočjo čiste ljubezni in zaupanja do njega jo je rešilo.

Gospa Petrovičeva je sama enkrat govorila o Hinku. Prosila jo je, naj ne misli več nanj, ker tega ni vreden.

Ali Jelki to ni bilo mogoče. Morala je misliti nanj. Ko se je spomnila njegovih zadnjih besed, si je govorila, da ni res to, kar govore o njem in da bi bila nezvesta, če bi ne mislila nanj...

Le nekaj ji je delalo težke ure. Zakaj ji nič ne piše? Kje je sedaj? Kako mu je? Ali je morebiti bolan ali že mrtev?

Jelka ni vedela, da ji on ne sme pisati. Če bi se slučajno zvedelo za njegovo boravišče, bila bi skrivnost odkrita. Zvedelo bi se tedaj, da je zastopnik transvalske vlade v Evropi, doktor Simson, on tisti, katerega doma kličejo pod imenom Römer.

In tako je moral Hinko za blagor domo vine molčati, akoravno mu je bilo neizmerno — hudo. (Konec prihodnjic.)

nedeljo dne 14. avgusta ob 8. uri zjutraj. Govoril bode bodoči poslanec Roš, nadalje gg. dr. Josip Karlovšek in dr. Vekoslav Kukovec iz Celja in drugi govorniki. Udeležba obeta biti zelo obila. Zborovališče Rajsterjeva gostilna.

— Izlet na Lavo priredi „Slovensko delavsko podporno društvo“ k Sevnicarju, p. d. Žnidarju, znanemu narodnjaku, v nedeljo, dne 21. avgusta 1904. Ker so društveni izleti v našo narodno okolico velikega pomena za okrepitev narodne zavesti med našim preprostim ljudstvom, vabimo tem potom slavno občinstvo, da se čim najštevilnejše udeleži tega izleta. Zbor „Slovenskega delavskega podpornega društva“ je znan kot izborna izvežban, torej se je nadejati izvrstne zabave. Gotovo pa je tudi dolžnost mestnega občinstva, da po mogočnosti podpira narodno delovanje „Slovenskega delavskega podpornega društva“, katero si je postavilo lepo nalogo, da širi narodno zavest med ljudstvom. — Pri neugodnem vremenu se preloži izlet na dne 28. avgusta t. l.

— V nedeljo v Brežice! Slavnost, ki se bode vršila v nedeljo v prijaznih Brežicah, obeta biti ena najlepših, kar se jih je letos na slovenskem Štajarskem priredilo. Ne samo iz vseh slovenskih pokrajin, ampak tudi iz sosednje Hrvatske prihitelo bode nebrojno število milih nam bratov Hrvatov, da preživimo skupaj en dan v bratskem veselju in v bratski ljubezni. Na veselo svidenje torej v nedeljo v Brežicah!

— Še enkrat „fejerberska“ okrajna skupščina. Že zadnjič smo v kratkem omenili ponesrečeno skupščino, ki se je vršila prošlo nedeljo v Celju, danes naj pa, ko imamo pred seboj gorostasne laži, ki so jih razni poročevalci raztrobili po raznih nemških časnikih, to stvar nekoliko natančneje ogledamo. Tako n. pr. je „Tagespošta“ polna hvale o „izborni uspeli vaji“ in še izbornejšem stanju gasilnega orodja celjske požarne brambе. Po pravici povedano, za trebuh smo se morali držati, ko smo čitali to poročilo, ravno tako, kakor so se smejali vsi ljudje, ki so bili pri vaji navzoči. Ko so privlekli parno brizgalno pred „Narodni dom“ in začeli „pum pati“, ni bilo vode. Ko se je koncem posrečilo dobiti nekaj vode, se je pokazalo, kako „izborna“ ima požarna bramba ohranjene svoje cevi. Na vseh koncih in krajih je brizgala voda iz cevi v veselje poulične otročadi, ki se je z veliko radostjo vrgla na te curke ter jih z rokami zadržavala in zopet spuščala. Na nekaterih mestih so cevi tako močno puščale, da občinstvo ne bi moglo mimo, da ravno otroci niso mašili lukenj s svojimi prsti. Ker je vsa voda že všla iz cevi, predno je prišla do „gorečega“ magistrata, potem so seveda gasilci zastonj stali na lestvah in čakali — vode. Izgovarjali so se nato, da ni bilo mogoče dobiti dovolj vode in šli so k Savinji. A tu se je pokazalo, da so imeli pač dovolj vode, toda parna brizgalna se je uprla in ni hotela funkcionirati — zopet dokaz za „izborna kakovost gasilnega orodja“. Koncem konca je celo Rakuscha menda nekoliko postalo sram, in ko sta se po triurnem „delu“ pokazala dva zelo ponižna vodena curka, je zamahnil z roko in dal vaje ustaviti. Da se nam ne bo predbacivala pristranost, priznamo prav radi, da so se reševalni poskusi v resnici prav dobro obnesli. Edino to bi pristavili, da bi se bil moral poskus izvršiti ves od zunaj, ne pa, da gasilci nesejo rešilno pripravo po stopnjicah v drugo nadstropje in jo potem spustijo skozi okno na ulico. Ako pride gasilec po stopnjicah gori, gre tudi stanovalec lahko po njih doli. Pripomnimo naj pa, da je pač lahko biti takoj na licu mesta, ako človek ve, kedaj in kje bo ogenj, in že čaka pred orodjarnico strela. Kakor smo torej že rekli, je vaja pokazala ravno nasprotno, kar trdi „Tagespošta“, namreč da so gasilne priprave v zelo slabem in neporabnem stanju. In ni čudno, saj smo videli, kako delajo s cevmi. Vlečejo jih na Savinjo in tamkaj z najostrejšimi krtačami drgnejo, da se odstrani še ono malo lepa z njih, mesto da jih pošteno izplaknejo in pazijo, da se jim ne polomijo. Toliko o vaji. — Sedaj pa o zborovanju. Celjani so čutili blamažo s svojim brezvodnim „pumpanjem“ in zato so se opravičevali, češ, da niso vedeli, da bo tako hitro vode zmanjkalo. Izgovarjali so se na sušo in

ravno ta suša bi bila v resnem slučaju tudi menda vzrok, da bi bil magistrat že ves upepeljen, predno bi bili gasilci s svojimi slabimi pripravami dobili kaj vode. — Neki Brežičan se je pritoževal, da je graška požarna bramba ožigosala brežiško, ki je ustanovila podružnico v Dobovi le zato, da ne bi se tamkaj ustanovila požarna bramba s slovenskim poveljem. Brežiški „fajerber“ je prosil graško požarno brambo podpore, a ta je odgovorila, da ne more odobravati ustanovitve te podružnice, ker je cilj požarne brambе previsok, da bi se izrabljala v politične (!!!) namene! Torej Nemci sami, in sicer graški Nemci so izprevideli, da se je ustanovila dobovska podružnica le iz hajlaških namenov, in so odrekli podporo in brežiški nemčurji so dobili imeniten nos. Drugi govorniki so se strahansko jezili nad slovenskimi požarnimi brambami, češ da požro največ podpor, pa vzlic temu nočejo nemškega poveljevanja. Končno se je sklenilo, da se pozove vse požarne bramble, ki so v okrajni zvezi, da se izjavijo, v katerem jeziku se pri njih poveljuje. „Požarne bramble z nemškim jezikom se bodo brez ozira izločile iz okrajne zveze“. — Torej pozor slovenske požarne bramble, ki ste pri tej zvezi: ali odstranite izmed vas vaš slovenski jezik, ali pa vas vržejo iz zveze. Upamo, da vam ni treba dosti razmišljevati, kaj vam je storiti. Naj si poveljujejo oni v nemškem jeziku, vi pa ostanite pri svojem slovenskem in izstopite sami iz zveze ter pristopite k slovenski zvezi. Podpore imate iste in vam vsaj ne bo treba poslušati takih vašo narodnost sramotilnih besedi, kakor ste jih čuli v nedeljo. Proč torej od „nemške“ zveze. V tej zvezi so še požarne bramble iz Št. Jurija ob juž. žel., Kranjčic („Kreintschitscha“ po „Tagespošti“.) Loke pri Zidanem mostu, Šoštanja in Vidma ob Savi. Teh pet požarnih bramb, izmed katerih imajo nekatere še nemški poveljni jezik, upamo, da ne bo več pri prihodnji okrajni „fajerberski“ skupščini. S tem bodi dovolj rečeno!

— Slavno c. kr. državno pravdnštvo v Celju! Dne 4. t. m. je bila pred slavnim c. kr. okrožnim sodiščem v Celju javna razprava zaradi pritožbe našega uredništva zoper konfiskacijo dveh notic, katere je slavno c. kr. državno pravdnštvo v svoji skrbi za blagor celjskega „Stinkmühle“ in dveh šoštanjskih ter enega luškega trgovca, ki prodajajo moko iz tega mlina, blagovolilo zapleniti. Rzsodbe sicer še do danes nismo sprejeli in se še lahko tolažimo, da je morda vendarle ugodno izpadla za nas, kakor je tudi blagovolilo slavno c. kr. državno pravdnštvo z milostljivim očesom pogledati zadnjo „Deutsche Wacht“, posebno pa notico „Aus unserem Badeleben“. Ker je gospod drž. pravdnik pri naši zgoraj omenjeni obravnavi blagovolil povdarjati, da bo strogo pazil nato, da mu ne bo ušla nobena „bojkotna“ notica, moramo torej res misliti, da ni mislil tako hudo, ali pa, da velja dotični njegov izrek le za „Domovino“, ne pa tudi za našo dobro prijateljico — „vahtarco“, ali ga je morda zmotil ponižni naslov „Aus unserem Badeleben“, da ni prebral cele vodene notice. Tu se namreč pravi doslovno: „Ravno tako je fatalno, da morajo nemški Dunajčanje n. pr. stanovati pri „bindišarjih“. In drugje: „Z gospodarskega stališča je tudi obžalovati, da nemški letoviščniki svoje potrebe kupujejo pri „bindišarskih trgovcih“. In „mestnemu olupševalnemu društvu“ se nalaga skrb, da se te razmere izpremene. Torej bojkot slovenskih trgovcev, obrtnikov in oddajalcev stanovanj! Kaj pravite gospod drž. pravdnik, ki nas tako radi pošegčete s § 302 k. z.? Menda pa vendarle nimate drugih očal za cenzuriranje „Domovine“ in drugih zopet za „vahtarco“! No, saj dobro blago se samo hvali, in Nemci že vedo, zakaj zahajajo tupatam v slovenske narodne trgovine itd., toda naše mnenje je pač, da zakonodajalec pri sestavljanju kazenskega zakonika ni posebej mislil na „Domovino“ in posebej na „vahtarco“, kar upamo, da nam bo c. kr. drž. pravdnštvo v svoji nepristranosti tudi blagovolilo potrditi. Ako pa dolgouhi „vahtarčni“ dopisnik pomeša kopališče v Savinji z bojkotom slovenskih trgovcev in obrtnikov, mlekarne in modernimi kopal-

nimi razmerami, zato pač mi ne moremo nič, temveč k večjemu c. kr. drž. pravdnik s svojim § 302. — Nadejamo se, da bo slavno c. kr. drž. pravdnštvo tudi tej naši notici tako blagonaklonjeno, kakor je bilo prej omenjeni „vahtarčni“.

— „Stadtmühle“ — okuževalnica celjske okolice. Pred kratkim smo priobčili v našem listu vest, da je nekdo obolel, in sicer težko obolel zaradi smrada, ki ga razširja celjski tako imenovani „mestni mlin“ po svoji bližnji in daljni okolici. Opozarjali smo že takoj takrat, ko je mlin začel mleti, na grozoviti smrad, ki zastrupuje celo Gaberje, a vzlic temu se ni zmenil nihče zato, nobena c. kr. oblast še ni našla poguma, da bi storila konec temu naravnost pogubonosnemu početju. To so pač razmere, kakor jih ni najti niti v najtesnejšem kotu Afrike, kaj šele v kaki civilizirani državi, h katerim naj bi se baje smela prištevati tudi Avstrija. Prepričani smo, da bi se uprlo vse tako zvano „nemško“ Celje z istim Rakuschem na čelu kakor en mož, ako bi se kak slovenski podjetnik osmelil na tak način ogroževati javno varnost, kakor to sedaj dela „Stadtmühle“, in ravno tako smo prepričani, da bi slavne c. kr. oblasti kaj hitro zavile vrat takemu Slovincu, a sedaj, ko je nekaj „nemških“ mogotcev, ko so si napolnili žepe s slovenskim denarjem, v svoji maščevalnosti zasnovalo to smrdeče podjetje, sedaj seveda ni nikogar, ki bi se upal podregati v to sršenje gnezdo, sedaj, ko je smrad nemški, sedaj je dovoljeno, da trpe vsled njega stotine in stotine ljudstva. To je pravica, to je nepristranost, kakor so je zmožne samo alavne avstrijske c. kr. oblasti. Fej! — smrad! Ljudje si tiščijo z robci nos in usta, kadar morajo po cesarski cesti iz Celja skozi Gaberje in želodec se jim obrača, ko morajo gledati ono smrdečo, črno tekočino, ki se pretaka iz mlina v mimotekoči potok. Ribe poginjajo, ljudje pa kolnejo, ker ne dobe vode za živino in ne morejo niti kubinjske cunje oprati v tej vodi. Pa kaj zato, saj ljudstvo je slovensko in kaj če ga vzame vrag, samo da bo „nemški“ žep poln in da ne bo zamere pri celjskih „nemških“ prvaki. To se pravi čuvati blagor ljudstva, to se pravi po očetovsko skrbeti za vse, gledati ne na levo, ne na desno. Da, da, pri nas ni le samo „faul“, temveč popolnoma „stinkfaul“! Fej! — smrad povsod!

— † Anton Škoberne, lastnik gostilne „pri zamorcu“ v Celju („Balant“), končal je po dolgi hudi bolezni 11. t. m. svoje življenje. Bil je doma „na Grabnerjevem“ v Zabukovici, sin pravih slovenskih staršev. Ko so začeli celjski Nemci preganjati Slovence z zaničevanjem in napadi z besedami in dejanji tudi po gostilnah, Anton Škoberne od kraja ni trpel tega pri sebi, pa pozneje se je udal pritisku „nemških“ Celjanov. — Vendar pa se je uprl proti komandi celjskih Nemcev, ki so hoteli, da bi ob sokolski slavnosti in prihodu Čehov ne dal Slovincem nič jesti ne piti, in pogostil je prijazno Slovence, kakor na drugem koncu mesta Jurij Strauss. To so mu celjski Nemci hudo zamerili. Tudi zadnji čas so Slovenci bili dostojno sprejeti pri Škobernetu, ki pač ni imel dosti samostalnosti in je tudi trpel, da so ga na smrt bolnega vlekli Nemci k zadnjim volitvam v okrajni zastop. — Kar pa se tiče pridnosti in dobrega gospodarstva, vzgled naj bo Anton Škoberne rojakom, kajti od čisto malega začetka nabral si je v primerno kratkem času bogatstvo.

— Žalec. Slavnostne otvoritve „Narodnega doma“ v Brežicah dne 14. avgusta udeleži se korporativno tudi „Slov. pev. društvo „Edinost“ iz Žalca ter sodeluje pri tamošnjem koncertu. Odhod ob pol 1 uri popoldne iz Celja. Odbor.

— V Gotovljah bode prihodnjo nedeljo, dne 14. avgusta t. l. slavnost blagoslovljenja nove brizgalne prostovoljne požarne brambе s sledečim sporedom: 1. Točno ob 3. uri popoldne zbiranje in sprejem bratskih društev ob državni cesti na okrajni cesti pri vhodu v Gotovlje. 2. Skupni odhod v Gotovlje. 3. Blagoslovljenje nove brizgalne sredi vasi pod lipo. 4. Slovesna zaobljuba moštva domače požarne brambе. 5. Velika ljudska veselica s srečolovom, šaljivo pošto, godbo in petjem v prostorih gostilne g. Fr. Malgaj, oziroma sredi vasi pod lipo. Bratska društva in

mili nam gostje dobro došli, na veselo svidenje! — Nova brizgalna prostovoljne požarne bramb v Gotovljah, katero si je imenovano društvo nabavilo s polovično subvencijo visokega deželnega odbora v Gradcu, se je kakor pri prvi poskušnji od zaveze štajarskih požarnih bramb v Gradcu, kakor tudi še pred blagoslovljenjem v prvi pomoči v sili dne 4. avgusta pri Sv. Petru v Sav. dolini izkazala kot izvrsten gasilni stroj. Požarna bramba iz Gotovelj je obvarovala s svojo novo izbornu brizgalno tamkajšnjo c. kr. pošto gotovega požara. Požarne brambe so brez oporekanja v nesebično in najhitrejšo pomoč v sili elementarnih nezgod. Zatorej vse, kar leze in gre, v nedeljo v Gotovlje k slavnosti blagoslovljenja nove brizgalne, ki je bila blagoslovljena že v sili pomoči pri Sv. Petru v Savinski dolini. Kakor je iz priprav za slavnost razvidno, se bode nudilo udeležencem obilno zabave. Pridite torej bratska društva in mili prijatelji naši, da se s skupnim sestankom in eden drugega navdušujoč okrepimo za novo napredno delovanje v pomoč bližnjemu v sili.

— Nadaljni volilni shodi. Ponavljamo, kar smo že naznanili, da se vrši namreč volilni shod kandidata za deželni zbor g. F. Roša dne 21. avgusta t. l. v Sv. Frančišku Ksaverju za gornjegrajski okraj, dne 28. avgusta pa na Vranskem in na Polzeli za vranski okraj.

— Pri Sv. Martinu na Paki je stopil v pokoj gosp. nadučitelj Luka Kožuh. Celih 23 let je poučeval pri nas. Mnogo njegovih učencev je, ki so hodili k njemu v šolo kot mali fantki, a sedaj že gospodarji. Veseli nas, da še gospod ostane pri nas. Vrlemu gospodu želimo, da bi ga še Bog ohranil mnogo let in da bi v miru in zadovoljnosti vžival sad svojega truda. Na mnoga leta, kličemo mu hvaležni učenci.

— Oj ta šoštanjski „fajerber“! Ko se je 31. julija slovesno blagoslavljala brizgalna požarne brambe na Paki, smo se zastoj ozirali po najbližji požarni brambi iz Šoštanja. Iz tako oddaljenih krajev — po 5 ur daleč — so prihitela društva, toda šoštanjskega ni bilo. In zakaj? Si pač lahko vsak misli! — V Šoštanju namreč požarne brambe — ni, ampak „fajerber“, ki čuje na „tajč komando“. Saj so Werbnigov gospod, ki so pri šoštanjskem „fajerberu“ „hautman“, nagovarjali nekega paškega brambovca, da bi se učili nemškega poveljevanja. — Toda ne boš Jaka! Pačan je slovenska kost, ki je nemškutar ne bode glodal! In sedaj je pa jeza in zamera. Šoštanjčani, pamet, pamet!

— Iz Velenja. Hudo „nemški“ kramar Jožef Wutti je v nedeljo, dne 31. m. m. popoldne tako neusmiljeno pretepal svojega vajuca, da so se vsi, katere je privedla pot v tistem času mimo njegove hiše, kar zgražali nad takim postopanjem. Ubogi dečko, ki ni Bog si ga vedi kaj zakrivil, je tako jokal in upil, da je moral vzbuditi sočutje še v najtršem srcu! Gospod Jožef Wutti, kdo vam daje pravico, da tako kruto postopate z vajenci? Ali ne veste, da je to kaznjivo?! Je-li tako početje izrodek olike, s katero bi se velenjski nemčurji tako radi ponašali in katero vedno obešajo na „veliki zvon“. Mi Slovenci imenujemo tako dejanje sirovost! Pojdite se solit s svojo „nemško“ kulturo! Ni čuda, da se je že Herero-zamorci z vsemi štirimi branijo doli globoko v — Afriki! Roditeljem napominanjega vajuca, ki so pošteni Slovenci v Št. Juriju ob juž. žel., sploh vsem slovenskim staršem usojamo si pa izjavljati v prevdarek: Ali ni že to — rekel bi — vnebovpijoče, da imamo še sedaj toliko zasleplencev, ki nosijo še vedno svoj denar v nemčurske trgovine?! Ali naj še tudi izročujejo narodnim našim grobokopom „kri svoje krvi“, „kost svojih kosti“, svoje otroke, da jih trpinčijo in ubijajo?! — „Rajši bi bil ciganov pes, kakor pri takem človeku“. S temi besedami je dal v nedeljo duška svoji ogorčenosti nad Wuttijevim postopanjem preprost človekoljub. Zapomnite si to, vi Jožef Wutti e quanti tutti!

— Iz Slovenj gradca. V nedeljo, dne 14. avgusta 1904 ob 3. uri popoldne vrši se v Slovenjgradcu v prostorih „Narodnega doma“ glavni volilni shod za sodni volilni okraj Slovenjgradec. Pri tej priliki se bode predstavil naš kandidat g. Ferdo Roš svojim volilcem in bode razvil

svoj program. Tudi drugi govorniki bodo nastopili. K obilni udeležbi vabi volilni odbor.

— Javno vprašanje c. kr. deželnemu orožniškemu poveljništvu v Gradcu. Ali se strinja s predpisi za c. kr. orožnike kot varhe reda in varnosti, da se isti, kakor je to storil v nedeljo, dne 7. avgusta t. l. c. kr. titularni orožniški postajevodja Smodej v Konjicah, udeležuje v uni formi javnih, proti slovenskemu prebivalstvu naperjenih demonstracij, pri katerih se med drugim zasramujejo Slovenci s klici: „Heil und Sieg, die Windischen auf den Strick“ in „wir brauchen keine Windischen und Krovoten“ itd. Pričakujemo, da bode c. kr. deželno orožniško poveljništvo celo zadevo natanko preiskalo in storilo vse, da se da zadoščenje slovenskemu prebivalstvu za provokatorično vedenje s strani c. kr. orožniškega titularnega postajevodje Smodeja.

Slovenci iz Konjic in okolice.

— Šmarje pri Jelšah. Ta teden je znani kmet v trg pripeljal voz sena na prodaj. Srečno ga je pri edinem senotrcu prodal. Ko se je pa brez sena vračal domov, razširjal je dosedaj še tukaj nepoznat, a penitranen smrad. Vozil je namreč polno vrečo „Stinkmühle“. Kje jo je naložil, povemo morda prihodnjič.

— Trbovlje. Dne 3. t. m. umrla je v Lokah (občina Trbovlje) obče priljubljena narodna so-proga posestnika Flisa, po domače Volaj, v starosti 38 let. Blago pokojnico spremlilo je na stotine broječe občinstvo k večnemu počitku! Lahka ji zemljica! — Dne 10. t. m. opoludne privršela je nanagloma nevihta nad gornji Sovinji občine trboveljske, med katero je udarila strela v jagnjet, rastočo pri hlevu posestnika Martina Durnik po domače Sovinjšek, mudečega se tam z razpreganjem volov ter ubila gospodarja in enega vola.

— Županstvo in krajni šolski svet severniški priredita sporazumno dne 18. t. m. v proslavo rojstnega dneva. Nj. Veličanstva slavnost, pri kateri sodeluje celjska narodna godba pod osebnem vodstvom kapelnika gosp. Koruna. — Spored: Na predvečer razsvetljenje trga. 1. zjutraj ob polu 6. uri budnica, 2. ob 9. uri sv. maša, 3. ob 11. uri promenadni koncert, 4. ob 2. uri popoldne šolska veselica s petjem, deklamovanjem, telovadbo, igrami itd., 5. zvečer koncert na vrtu g. Simončiča. Slavno občinstvo, zlasti prijatelji šolske mladine se vlijudno vabijo k mnogobrojni udeležbi.

— Otvoritev „Narodnega doma“ v Brežicah obeta postati velikanska manifestacija slovenskega življa ne le za Spodnje Štajarsko, ampak za slovensko zemljo spleh. Velikanskim pripravam za to slavnost bode odgovarjal tudi velikanski moralni uspeh. Pevcev se je oglasilo toliko, da pač še ni donela naša slavna slovenska pesem iz toliko grl tako mogočno po starodavnem mestecu, kakor bode dne 14. avgusta. — Pevska društva iz Zagreba, Samobora, Celja, Ljubljane in Žalca so prijavila nad 300 pevcev. Sokolska društva iz Zagreba, Ljubljane in Celja pridejo korporativno. Narodnega občinstva pričakujemo od vseh strani slovenskega ozemlja. Breškimi okoličanskimi Slovencem bode ta slavnost ostala v neizbrisivem spominu (breškimi nemčurjem ravnotako! — Op. stavca), saj je dom, ki se bode blagoslovil, njih dom, kamor naj bi tudi pozneje zahajali kot v narodno naše svetišče. Kdor le more, naj ne zamudi prilike priti v Brežice na lepo slavlje. Ostala mu bode jasna slika v duši: da je Slovenstvo nepremagljivo na Štajarskem, da se naše narodne trdnjave krepijo in širijo. Na avidenje — hrvatski in slovenski bratje!

— Otvoritev „Narodnega doma“ v Brežicah. Pripravljalni odbor za proslavo otvoritve „Narodnega doma“ v Brežicah si usoja naznaiti, da se posebna povabila k slavnosti ne bodo razpošiljala. Pri neugodnem vremenu se vrši slavnost v notranjih prostorih „Narodnega doma“.

Odbor.

— Vedno lepše v Makolah, kjer so znova si postavili spomenik, da ne pogrešajo še korajžnih ubijalcev, katerim je padel v kremplje mlad človek iz Pragarskega. Napadalci so vrli pristaši ptujske „giftne krote“, ki je zagovarjala, kakor se je sedaj dobro pokazalo, z najboljšim

uspehom svoječasní uboj vrlega in blagega kaplana. To so res kaj krasne zlate rožice makolske.

— Zahvala. Odbor „Slovenskega pevskega društva v Ptuj“ izreka tem potom najtoplejo zahvalo vsem oč. pevkam in pevcem, slavnemu „Mariborskemu“ in „Ljutomerskemu“ pevskega društvu, posebno pa še pevcem „Glasbene Matice“, njih vodji g. M. Hubadu in njih načelniku g. prof. Štritofu, lokalnemu odboru, oziroma njegovemu predsedniku g. dr. Gorišek, sploh vsem, ki so pripomogli, da je pevska slavnost dne 7. avgusta v Mariboru tako sijajno uspela; dalje g. Vogriču, ki je z izvenredno spretnostjo vodil pevske točke pri glavni vaji kakor tudi pri koncertu samem, potem g. F. Korunu, ki je istotako spretno vodil celjsko narodno godbo; nadalje vsem gg. poverjenikom in onim gospodom, ki so drage volje pospeševali društveni smoter v svojih krogih; slavni mariborski „Posojilnici“ in „Čitalnici“, ki ste prepustili svoje prostore za zborovanje in za vse druge točke veselice in preskrbeli postrežbo obilnim gostom; dalje vsem članom društva in gostom, preč. duhovščini, vsemu posvetnemu razumnistvu, sploh vsem udeležencem slavnosti; vsem časopisom, ki so nas podpirali s prijavljanjem raznih dopisov in vabil. Končno še prosimo, da tudi v bodoče podpirajo društvo po svojih močeh in pripomorejo, da se bode društvo krepilo, razvijalo in napredovalo v povzdigo slovenske in slovanske pesmi.

— „Štajerc“ in ptujski župan Ornig. — Prismojeni „Štajerc“ skuša v svojem zadnjem lističu zopet naslikati župana Orniga kot „velikega prijatelja“ slovenskega kmeta. Samoobsebi je umevno, da mora hlapec svojega gospodarja hvaliti in se torej pač nihče ne čudi, ako nemškutarski „Štajerc“ povzdiguje župana Orniga v deveta nebesa, dasi dandanes najpreprostejši kmetič zna, da še župan Ornig ni za slovenskega kmeta nič koristnega storil, pač pa mu mnogo škodoval, kar vedo najbolj revni Haložani, katerim so na prošnjo župana Orniga snedli ptujski „Nemci“ polovico podpore. — Mi smo že v svojem predzadnjem listu povedali, da še ni župan Ornig daroval za slovenske dijake, ki gredo v mesto nemški se učiti niti vinarja in vendar je ravno Ornig, ki vedno vpije o potrebi znanja nemščine za slovenskega kmeta. Ornigovo glasilo, nemškutarski „Štajerc“ imenuje naše vrle in zaslužne narodne voditelje „oderuhe“ in „pijavke“, ki izsesavajo revno slovensko ljudstvo in delajo nato, da ostane naše ljudstvo nevedno in zabito. In glejte ljudje božji, ne bode te ga našli niti enega med slovenskimi duhovniki, odvetniki, učitelji itd., ki bi ne podpiral revnih kmetov slovenskih dijakov, ki gredo v mesto, da se dalje izobrazijo, dočim ne dajo ptujski Nemci a la Ornig za slovenske dijake niti vinarja. Ornig in drugi „Nemci“ zidajo pač nemške „Studentenheime“ in „Mädchenheime“, podpirajo „südmarko“ in nemški „šulferajn“, a za revne slovenske dijake nimajo srca. Dočim imajo „Nemci“ skoraj v vsakem večjem okraju razun ljudskih šol meščanske, obrtne, gospodarske in kmetijske šole, nimamo Slovenci razun ljudskih šol nobene slovenske šole. „Nemci“ Slovencem ne privoščijo višje izobrazbe. Nemškutarski „Štajerc“ trdi v zadnjem lističu, da za slovenskega kmeta zadostuje ljudska šola. Istotako pisala je graška „Tagespost“, ko so lansko leto prosili Slovenci sa meščansko šolo v severniškem okraju, da za „krompir kopat“ in „gnoj kidat“ zadostuje Slovencem ljudska šola popolnoma. Ako torej trdita „Štajerc“ in Ornig, da je znanje nemščine slovenskemu kmetu potrebno, je to le pesek v oči, kajti v resnici „Nemci“ sinu slovenskega kmeta ne privoščijo, da bi se izobrazil, „Nemci“ sinu slovenskega kmeta ne privoščijo, da bi postal inteligen ten posestnik, kajti „Nemci“ dobro vedo, da izobražen, zaveden slovenski kmet se ne da ponemčiti! Tukaj torej tiči zajec za grmom. Ne Slovenci, ampak „Nemci“ in nemškutarji hočejo ohraniti našega slovenskega kmeta v temi in nevednosti, ker se bojijo zavednega in izobraženega slovenskega kmeta, ker se bojijo slovenske inteligence.

— ik.

Društveno gibanje.

— Prostovoljno gasilno društvo v Grajski vasi priredi veliko ljudsko veselico z godbo na vrtu g. Meteljana na Rezani dne 28. t. m. ob 4. uri popoldne v korist društva. — Vabijo se vsa prostovoljna gasilna društva in vse slavno občinstvo. Vstopnina bude 30 v.

— Slovensko pevsko društvo v Ptujju si je izvolilo pri velikem zboru dne 7 avgusta v Mariboru; predsednikom g. Dragotina Zupandiča. V odbor pa so bili voljeni sledeči gg.: dr. Bela Stuhec, podpredsednik; Ivan Muršec, blagajnik; Silvester Šentjuro, arhivar; Val. Kajnih, tajnik; dalje namestniki gg.: Slavinec, Podobnik, Porekar in Strelec; zunanji odborniki gg.: Matej Hubad, Ljubljana; prof. Jošt, Celje; dr. Gorišek, Maribor; Zaherl, Ljutomer; računski pregledniki gg. prof. Zelenik, Skuhala in Babič.

— Politično društvo pri sv. Lovrencu v Slovenskih goricah priredi dne 15 avgusta ob 3. uri popoldne veselico s petjem in gledališko predstavo v novi šoli v korist uboge šolske mladine.

— Slovensko akademiško ferijalno društvo „Bodočnost“ si je na svojem III. rednem občnem zboru, ki se je vršil dne 31. julija v Ljutomeru, izvolilo sledeči odbor: predsednik A. Pečovnik, podpredsednik I. Černjavčič, tajnik M. Rauter, blagajnik F. Mihalič, odbornik A. Heric, pregledovalca A. Heric in A. Dominkuš. — Žal, da se mnogo akademikov in abiturientov ni udeležilo zborovanja, bodisi iz malomarnosti, bodisi iz malenkostnih vzrokov. Tako ravnanje je gotovo graje vredno in stvari le škoduje. Saj so vendar občni zbori zato, da se društveniki pomenijo in porazumejo glede svojega delovanja.

— „Murski Sokol“ v Ljutomeru priredi dne 14. t. m. skupni izlet v Križevce z godbo. — Na sporedu je pozdrav, javna telovadba in ljudska veselica. — Vstopnina k javni telovadbi znaša 20 v za osebo. Vse narodnjake in prijatelje „Sokola“ vabimo k polnoštevilni udeležbi.

Dopisi.

Od sv. Martina ob Paki. Dne 31. julija je bila torej blagoslovljena nova brizgalnica tukajšnje novoustanovljene požarne brambе.

Ta dan je bil za Pačane dan veselja, dan, ki nam bo ostal vedno v spominu.

Udeležba je bila velikanška. Iz vseh krajev silno mnogo ljudstva, posebno so nas v obilem številu posetili vrli Šoštanjčani. Zelo nas je pa razveselilo obilo število požarnih brambovcev iz vseh krajev Savinjske doline od Gotovelj do Ksaverija. Domača požarna bramba jim je šla nasproti do pošte, kjer je stal slavalok z napisom: — „Vsak dan, vsako noč, bližnjemu v pomoč!“

Načelnik pozdravi došle brambovce, dekleta pa so jim pripela na prsi šopke. Nato so vsa društva z godbo na čelu odkorakala na prostor, kjer se je vršilo blagoslovljenje.

Brizgalno je blagoslovil domači veleč. gosp. kupnik ob asistenci veleč. gg. Jožefa in Alojzija Musi. — Brizgalnici sta kumovala blag. gosp. baron in baronica Warsberg.

Ko je bilo blagoslovljenje končano, je gosp. I. Kač v krasnih besedah razložil pomen požarne brambе ter isto vzpodbujal k vztrajnemu delovanju. Njegove besede so tako segle poslušalcem v srce, da je bilo marsikatero oko rosno. Ljudstvo je govorniku klicalo iz sto in sto gri gro moviti „živijo!“ Zaključil je svoj govor s „slava“ klicem na presvetlega cesarja, čemur se je občinstvo burno odzvalo.

Zatem so še govorili g. baron Warsberg, Lipold in goa Mlinarjeva iz Mozirja, katera je v imenu zavednih Mozirjank pozdravila novo društvo in načelniku podarila krasen šopek s slovenskimi trakovi.

Nato se je g. F. Klančnik v imenu požarne brambе zahvalil za tako ogromno udeležbo vsem društvom in drugemu občinstvu, posebno pa še blag. obitelji bar. Warsberg, ki se je za to slavnost veliko trudila in mnogo žrtvovala.

Nato je storila požarna bramba slovesno obljubo vprico načelnika in brizgalne, potem so vsa društva pred brizgalno defilirala.

S tem je bil prvi del slavnosti končan.

Podali smo se nato k g. Bizjaku, ki je na prostem priredil prostor za veselico. Prišel se je srečolov, ki je donesel društvu lep dobiček. Pri tem so se napivale napitnice, govorili razni go-govori, svirala je godba itd. Vse je bilo veselo. Le prehitro nam je potekel čas, da smo se morali raziti. Toda razšli smo se z zavestjo, da nas druži ena ideja in eden namen, namreč trpečemu pomagati!

Društvo še enkrat kliče vsem dobrotnikom, posebno blgd. goi baronesi Warsberg, katera je brizgalno in druge prostore krasno ovenčala, dalje veleč. duhovščini, gg. govornikom, bratskim društvom, zavednim Mozirjankam in sploh vsem: prisrčna hvala!

Konjice. Spominjajoč se razgrajanja in napadanja Slovencev s strani slavnih konjiških nemčurjev ob priliki zadnje slovenske ljudske veselice na vrtu „Narodnega doma“ v Konjicah, v popolnoma zaprtih prostorih, spominjajoč se lažnjivih poročil v „celjski žabi“, „Mariborčanki“, „brezzobi“ tetki v Stempferci itd. o takratni sijajno uspeli slovenski ljudski slavnosti, hočem označiti z ozirom na včerajšnjo nemško ljudsko veselico na prostem razloček, kateri je med prireditvami Slovencev in nemčurjev. Ogromna večina prebivalcev konjiškega okraja je oni faktor, kateri prireja slovenske veselice v ta namen, da se Slovenci medsebojno spoznavajo, in po trudapolnem delu malo razvedre med svoji.

Peščica konjiških renegatov prireja svoje takozvane „nemške“ ljudske slavnosti na prostem v to svrhu, da izziva z raznimi frankfurtarskimi zastavami in izdajalskimi pesmimi ono ogromno večino prebivalcev konjiškega okraja, katera te izdajalce svojega naroda redi. Ni v namen prireditvev nemčurskih propalic izzivanje Slovencev, ampak to kažejo cele prireditve in vsi dogodki pred in po teh prireditvah in to so po kazali konjiški nemčurji tu pri včerajšnji svoji veselici.

Mimogrede bodi povedano, da je bil obisk silno slab; če se ne bi iste veselice menda na izrečno povelje vladajočih oseb v Konjicah udeležili skoro polnoštevilno učenci tukajšnje po-

nemčevalnice in vajenci ter pomočniki (sinovi slovenskih kmetijskih staršev) tukajšnjih izključno od Slovencev živečih trgovcev in obrtnikov. bi slavnostni prostor bil prazen. Akoravno so celo prejšnjo noč se vadili v petju, vendar ne smejo biti preveč ponosni na oni del svojega programa, katerega so označili na lepakih kot „Lieder-tafel“! Da živimo v dobi kislih kumar, so kazale one razne specialne zabave, katere so nudili aranžerji veselice udeležencem.

Jezo radi ponesrečene veselice bi naj občutili Slovenci in radi tega so zgoraj omenjene učence ponemčevalnice, vajence in pomočnike trgovcev in obrtnikov najeli, za demonstracijo proti Slovincem. Jedva je noč zagrnila nad zemljo svoja temna krila, valila se je cela tolpa teh zapeljancev, večinoma učencev nemške šole, z lampijoni in bakljami v trg, hajlala celo potpred „Narodnim domom“ pa začela tuliti „Heil und Sieg, die Windischen auf den Strick, ne rabimo „vindišarjev in krobotov“ itd. Oni, kateri so naščuvali mladino k temu počenjanju, so se menda v dno duše sramovali svojega čina in izginiti posamezno s pozorišča. Pribiti pa moramo, da se je v uniformi udeležil te „nemške“ veselice in demonstracije c. kr. titularni orožniški postajevodja Smodej. Nobeden izmed „stramdeutsch“ uradnikov si ni upal korakati od slavnostnega prostora s hajlajočo in Slovence zasramujočo tolpo po celem trgu, pač pa si je dovolil to c. kr. orožnik Smodej.

Kako zaupanje bo imela ogromna večina slovenskega prebivalstva v takega varha miru in reda, kakor je zgoraj navedeni, ki se udeležuje demonstracij proti onim ljudem, kateri ga plačujejo za to, da bi skrbel za red in varnost. Ne moremo dovolj ožigosati takega počenjanja in pozivljamo vse merodajne kroge, da zastavijo vse moči v to, da se občutno kaznuje to provokatorično vedenje c. kr. orožnika Smodeja.

Da slavni Velikonemec, pristne germanske krvi, c. kr. sodnijski sluga Čebul ni smel manjkati pri tej demonstraciji proti Slovincem, se razume, čemu pa sicer redimo Slovenci c. kr. sodnijske uslužbenice?

SLOVENSKA TVRDKA.

SLOVENSKA TVRDKA.

Vincenc Čamernik, kamnoseški mojster

Nova ulica 11. CELJE Nova ulica 11.

priporoča svojo do 200 komadov broječo zalogo grobnih spomenikov

iz različnih mramorjev, granita in sijenita od preprostega do najfinejšega izdelka, pokonkurenčnih cenah. Priporoča se tudi preč. duhovščini za izdelovanje umetnih cerkvenih,

v to stroko spadajočih del, kakor oltarjev, prižnic, obhajilnih miz itd. Izvršuje tudi vsa stavbena dela. Priznana točna in solidna postrežba.

(341) 15-3

Vse stroje

za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje,

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna, tako da se naenkrat na dve strani brizga, brizgalnice (štrcaljke) za sadno drevje z natančno namerjeno petrolmešanico, svetilnice na aceten, da se ulove leteči hrošči, hidraulične stiskalnice za vino, stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom, stroje za drobljenje stiskalnice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žvepljanje

sesalke za vino, cevi za vino, zbiralnike (trieure), mlatilnice, vitale (gepel) itd. razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah.

IG. HELLER, DUNAJ, II. Praterstrasse 49.

Ceniki zastoj in franko.

(47) 16-16

Dopisuje se v vseh jezikih.

Druge slovenske novice.

— **Slovenci na umetniški razstavi v Belgradu.** Pogovor in sklepi slovenskih umetnikov glede jugoslovanske umetniške razstave v Belgradu so se vršili v nedeljo, dne 7. t. m. Na povabilo dij. um. društva „Vesne“, ki je prevzelo prireditelstvo slovenskega oddelka te razstave, se je zbralo precej veliko število slov. umetnikov. Nekateri so se dali zastopati po navzočih s pismenimi pooblastili. Posvetovanje je vodil g. Šaša Šantel kot predsednik društva „Vesne“. Sklenilo se je obvestiti slov. umetnike potom časnikov o sledečem: 1. Kakor je znano, morajo vsa za jugoslovansko umetniško razstavo namenjena dela prispeti med 20. in 25. avgustom v Ljubljano z naslovom: „Vesna v Ljubljani“. V vsakem zaboju sme biti le toliko slik, kolikor jih je mogoče pritrditi s pomočjo vijakov na zabojske stene. Vsak kip mora biti v svojem zaboju. 2. Vsi transportni izdatki za pošiljatev v Ljubljano se vračajo le od onih del, katere je sprejel presojevalni odsek. 3. Ker ima umet. združitev „Sava“ svoj jury, istotako tudi „Vesna“, se je sklenilo na shodu postaviti posebni jury za one slov. umetnike, ki ne pripadajo nobeni združitvi. Imena teh jurorjev so se s pomočjo glasovanja sestavila ter se bodo razglasila v slovenskih dnevnikih. Ako po preteku osmih dni ne bode ugovora proti temu odseku od vsaj petih sodelujočih umetnikov, se bode smatral jury kot priznan. Vsa imena jurorjev se objavijo kakor hitro bodo došli odgovori od postavljenih kandidatov, da sprejmejo svoja mesta. 4. Kot zastopnik slov. umetnikov v belgradskem odboru, ki bode izbiral dela za častne nagrade in prodajo pri loteriji, je bil enoglasno voljen gosp. dr. Miljutin Zarnik, ki pa časti ni sprejel. Zato ostane to vprašanje za sedaj še nerešeno. 5. Končno so zborovalci sklenili se informirati še natančno v Belgradu o vseh detaljih glede dekoracij, velikosti, prostorov itd. v „Narodnem muzeju“.

— **Požar v Šmohorju na Koroškem.** Ogenj je nastal v ponedeljek ob 5. uri popoldne v počtnem poslopju Gorelo je celo noč. Pri gašenju so si stekli posebne zasluge vojaki 17. polka, ki so ravno sedaj tam na vojaških vajah. Zgorelo je nad 100 poslopij, t. j. skoraj tri četrtine vsega trga, cerkev, okrajno glavarstvo z vsemi spisi itd. Tudi živine je mnogo ostalo v plamenih.

— **Nov celovski okrajni glavar.** Čuje se, da bo voditeljem celovškega okrajnega glavarstva imenovan v par dneh svetnik deželne vlade Maks vitez Grabmayr.

— **Prepovedan izvoz krme.** Včeraj je priobčil državni zakonik ministrski odlok, s katerim je prepovedan izvoz krme in sicer: melase, turšice, ovs, konjske bodovine, krompirja, detelje, sena itd. Nadalje je prepovedan izvoz za slamo, rezanico, pleve itd. Vlada utemeljuje ta korak s tem, da je letos malo krme in nevarnost, da ne bode mogoče prekrmiti poljedelcu in armadi živine. Prepoved je izdana sporazumno z ogrsko vlado. Izjem ta odlok ne dopušča. Zaradi suše je železniško ministrstvo podaljšalo veljavo znižanega vožnega tarifa za krmo do 31. decembra t. l.

— **Slovanska razstava v Ameriki.** Pod pokroviteljstvom „Slovanske zveze“ v Clevelandu, Ohio, bo od 21. do 27. novembra t. l. v imenovanem mestu slovanska „narodna in obrtna razstava“. Njen namen je, da vpliva vzgojevalno in da otvori v Ameriki trg za slovanske okrasne in druge koristne izdelke.

Politični pregled.

— **Preiskave v Trstu.** — V hiši Edgarda Rascovicha, sina pred kratkim umrlega tržaškega podžupana, je policija včeraj izvršila natančno hišno preiskavo. Uspeh te preiskave še ni znan. Rascovich je zapleten v afero z bombami in je pobegnil tisti dan, ko je prišla policija bombam na sled.

— **Kronanje srbskega kralja Petra.** Kronanje se vrši dne 21. septembra v Belemgradu, mazilenje pa pozneje v Zdi. — Skupščina bo prisostvovala kronanju polnoštevilno, a poprej se ne skliče. Zaradi slabe letine in z ozirom na bratsko državo Rusijo, ki je zapletena v vojno,

se bo vršila slavnost v skromnih mejah brez potratnosti in sijaja.

— **Položaj v Macedoniji.** Iz Macedonije prihajajo čimdalje obupnejše vesti o zatiranju Bolgarov. Ječe v Kosturu so prenapolnjene mož in mladeničev, ki ne vedo zakaj so jih zaprli. Na vprašanje jim odgovarjajo policaji: „Par mesecev morate ležati v ječi, da vas izkušnje ne premotijo, da bi šli med vstaše. Na zimo odidete zopet domov“. A od česa naj ti ljudje po zimi žive? Celo verige jim kujejo okolu nog in vratu, da bi ne ušli. Duhovnikom in učiteljem turška vlada noče dati službe, da bi jih na ta način prisilila, da se izsele.

Rusko-japonska vojna.

Pri naskoku na Volčjo goro so Japonci hoteli prebresti neki potok, a tu so jih jele napadati kakor toča ruske granate. Ta japonski voj je bil uničen skoro do zadnjega moža. To zaslugo si je edino stekla topničarka „Bohr“, ki je bila usidrana pri Takušanu in od tamkaj bombardirala naskakujoče Japonce. Ena japonska kompanija je smelo prodrla do pozicij, ki jih je držal general Fok. Rusi so na to kompanijo streljali s puškami, nato pa so jo napadli z bajoneti. Od tega voja je ostalo samo še 7 mož živih. Med bitko so Japonci izkrcali pod zaščito dveh križark večji oddelek konjenice. — Ko so Japonci izkušali plezati po obzidju forov, so Rusi odložili puške in jeli valiti nizdoli velikanske skale in kamenje. Ta prizor je bil strašen. Na stotine Japoncev je bilo zmečkanih kakor mlinec, na stotine polmrtvih pa se je zvijalo pod skalami Japonske izgube na tem mestu so bile ogromne, kolosalne. Po meter visoki kupi mrtvecev so ležali na bojišču in Japonci so stopali po samih mrtvecih. Tretji bojni dan je postal smrad gnajočih trupel tako neznosen, da se je moralo prenehati z bojem, da so se pokopali mrtveci.

Berolin 9. avgusta. Dne 5. t. m. so Japonci zopet napadli Port Artur. Vnel se je ljut boj, dokler se ni Japoncem posrečilo zavzeti z velikimi žrtvami vnanje utrdbe razun ene. — Japonci so izgubili 15 000 mož, Rusi pa baje 16 000. Mrtveci so ležali kar kupoma na bojišču in sanitetne čete niso mogle zadostno pomagati tolikemu številu ranjencev. Rusi so pobrali Japonce ter jih prepeljali v provizorične bolnice. Dne 6. t. m. so napadli Japonci nekatere ruske pozicije z novimi močmi, pregnali Ruse ter imeli pri tem zopet veliko izgub.

Petrograd 10. avgusta. Vest berlinskih listov o velikem ruskem porazu pri Liaojangu in o zajetju generala Kuropatkina in njegovega štaba po Japoncih je od kraja do konca — izmišljena.

Petrograd 10. avgusta. Zadnja divizija baltijskega brodogradništva odide, kakor je že definitivno določeno, 16. t. m. na daljni vzhod. Poveljeval ji bo admiral Roždeštvenski, ki je že razvil svojo admiralsko zastavo na oklopnici „Knjaz Suvorov“.

Carigrad 10. avgusta. Turška vlada je ruskemu prostovoljnemu brodogradništvu dovolila, da pasira Dardanele, ker sta minister grof Lambdoff in poslanik Zinovjev vladi garantirala, da bo to brodogradništvo vozilo pod rusko trgovsko zastavo.

London 10. avgusta. (Kor. urad.) Iz Čifu poročajo: Dne 4. t. m. so Japonci zopet napadli glavne črte utrdb Port Arturja. Boja se je udeležilo tudi rusko in japonsko brodogradništvo. Japonci so imeli velikanske izgube, katere še presežajo izgube na Volčji gori. Japonci so napravili več naskokov a so bili odbiti. — Rusi so izgubili 1000 mož. Ruske čete je podpiralo rusko portartursko civilno prebivalstvo. O poškodbi brodogradništva ni ničesar znanega. Tudi mesto je nepoškodovano.

Berolin 10. avgusta. Iz Petrograda poročajo, da bo Kuropatkin do konca meseca avgusta imel na razpolago 400 000 vojakov. To bo ona doba, o kateri je izjavil Kuropatkin pri svojem odhodu iz Petrograda, da se bo prava vojska šele pričela. V dveh tednih bo dobil Kuropatkin 150 000 novih vojakov.

Pariz, 11. avgusta. „New York Herald“ poroča iz Petrograda: Vesti iz Ljaojana trdijo, da se Japonci istodobno krečejo proti Mukdenu in proti Ljaojanu.

Pariz, 11. avgusta. Poročevalec „Temps“ poroča: Rusi se bodo še umikali in sicer najbrž do Tielina, 70 km severno od Mukdena.

Petrograd, 11. avgusta. Z ozirom na poročila o neugodnem položaju v Port Arturju se poroča z najkompetentnejšega mesta sledeče: Japonci so še 13 vrst oddaljeni od Port Arturja. V zadnji bitki bilo je ubitih 13 000 Japoncev. Njih število znaša 70 000 mož. Položaj Port Arturja je za Ruse izvrsten. — Neki visoki ruski častnik se je izrazil: „Pustite liste, naj pišejo kolikor hočejo o padcu Port Arturja, a mi bodimo zanj brez skrbi, ker Japonci nimajo na razpolago za vzetje trdnjave potrebnih mož, a naša posadka jo dovolj močna, da jih zamore zmagonosno odbijati“.

London 11. avgusta. Senzacionalno vest beležijo danes listi, da je namreč rusko brodogradništvo srečno ušlo iz portarturskega pristana. Po hudem boju je uteklo 6 oklopnih, 4 križark in polovica torpedovk. „Retvizan“ in „Pobjedo“ so danes jutraj videli zunaj Port Arturja.

London, 11. avgusta. (Kor. ur.) Reuterjev urad brzojavlja iz Čifu: Neki ruski rušilec torped trdi, da je velik del ruskega brodogradništva ušel iz Port Arturja, zasledovan od Japoncev.

Zahvala!

Najpristrčnejšo zahvalo izrekam častitim narodnim gospem in gospodičnam v Mariboru, katere so mi ob priliki koncerta „Slovenskega pevskega društva“ dne 7. avgusta t. l. v Mariboru poklonile lovor-venec s trobojnico, kateri mi bode v daljno spodbudo in trajen spomin.

H. O. Vogrič.

TRST, dne 11. avgusta 1904. (358) 1

Lep harmonij

je naprodaj. (359) 3—1

Več pove upravništvo „Domovine“.

Gospodična

ki je absolvirala knjigovodski kurz, išče primerne službe. Gre tudi za prodajalko ali blagajničarko. Dopisi se naj blagovolijo doposlati pod: M. D. (356) št. 58, poste restante Maribor. 2—1

Dobro idoča gostilna

„Narodni dom“ (355) 2—1

v prijaznem mestu na Spodnjem Štajarskem se odda pod ugodnimi pogoji na račun. — Več pove upravništvo „Domovine“.

Potrebujem nemudoma enega ali dva

kolarska pomočnika.

Plača dobra in trajno delo. Zlasti ima lepo priliko oni, ki ga veseli priučiti se izdelavanju kočij. — Ponudbe naj se pošljejo na naslov Franc Anžič, kolar (357) in hišni posestnik v Ljubljani. 2—1

LJUDEVIT BOROVNIK

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušk za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokrese, sprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene pre- (213) skušene. — Ilustrovani ceniki zastoj. 20-11

Dr. JANKO SERNEC

praktični in zobozdravnik v Celju

se mora od nedelje, dne 14. t. m. naprej na štiri tedne odpeljati. — Zdravniško in zobozdravniško prakso prevzame gospod višji štabni zdravnik v p., dr. J. Vučinič. — Otvoritev prakse se bo posebno naznanila.

(360)

Učenca

pridnega, poštenih staršev, sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom **Kristijan Starkl v Sevnici.**

Naprodaj

je lepa hiša z vrtom na jako primernem kraju za kako obrt. — Cena 36000 kron. Več pove upravništvo „Domovine“.

V najem se odda trgovina z mešanim blagom

v lepem trgu na Soodnjem Štajarskem, tik farne cerkve in kolodvora. Sodnija, davkarija in drugi uradi. — Več pove upravništvo „Domovine“.

(336) 3—3

Singerjevi šivalni stroji

za domačo uporabo in industrijske svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost.
Vzorna konstrukcija.
Preprosta uporaba.
Visoka tvornost.

Leta 1908 samo v Avstriji in Nemčiji. Devet najvišjih odlikovanj!

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih modernega umetnega vezanja. — Elektromotorji kot gonilna moč pri šivalnih strojih.

Singer Co. akc. družba za šivalne stroje
Celje, Kolodvorske ulice 8. (245) 15-11

Oddajatelj
veliko
visokosti.

Oddajatelj vlč.
duhovščine
in samostanov.

Iz prve
roke, t. j.
od pride-
lovalca

torej
popolno
jamstvo
za naravno

nepopačeno kavo.

PO NAJNIŽJIH CENAH.

Naša pridelitev kave in čaja na otoku Java se obdeluje jako umno. — Naša kava in naš čaj sta zelo blagodišeča in okusna, pa jako izdatna. Javaflor imenuje se naša zavarovana znamka.

Kava:

Pošilja se 5 kg vrečica, colnine prosto in franko, brez stroškov na vsako pošto. — Javaflor najfinejša gld. 6.65; Javaflor zelen, fin gld. 6.65; Javabrazil fina družinska mešanica gld. 5.75.

(250) 12-8

Čaj:

1 kilo gld. 2.80, gld. 4.—, gld. 5.50.

— Cenik brezplačno in franko. —

TURK in DRUG

veleposestnik na Javi.

Pošiljatve in skladišča v luki.

TRST, Via dell'acquedotto 62.

Dijaka

ki je dovršil 6. gimnazijski razred, sprejme kot praktikanta lekarna **M. Pospisil, Konjice, Sp. Štajarsko.** (347) 3—3

Vožnje karte in tovorni listi v
AMERIKO
Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa

Resman Ivan, glavni zastopnik v Ljubljani.
Kolodvorska ulica št. 41, druga hiša na levo.

JOSIP TABOR

tvornica cementnih izdelkov

Špitalske ulice št. 12 **CELJE** Špitalske ulice št. 12,

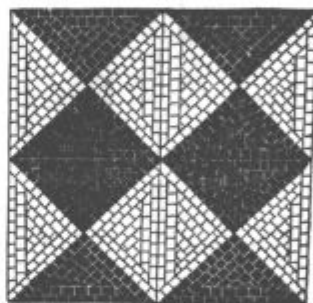
Izdelovanje z roko delanih in stisnjenih cementnih mozaik-plošč

v različnih barvah, gladkih ali robatih, za tlakovanje cerkev, kopališč, kuhinj, vež, hodnikov, stranišč, tratoarjev i. t. d.

Nadalje izdelujem

garantirano izborno blago iz najboljšega betona iz portlandskega cementa

kakor: prosto noseče umetno kamene stopnjice, razkave ali brušene, oltarske stopnjice po meri in načrtu, obode na vratih in oknih, vodne s prejemalnike pri vodnjakih,

konjske napajalnike, krmilnike, vaze, olupševalne kroglice, balustrade, balkonske ploče, okrajnike, mejnike, kilometerske kamne, postamente, stebre

nagrobne kamne

nagrobne ograje, banje itd. itd.

Nadalje imam vedno v zalogi

cevi iz tolčenega betona v vseh velikostih, ki se odlikujejo s kolosalno vzdržnostjo, znotraj gladko in čedno izdelane, pravne posebno za cestne prehode, vodovode, stranišča, dimnike in žične pravlake ter mnogo boljše, cenejše in trpežnejše kakor dosedanja zidani kanali.

Obodi za vodnjake iz betona s pokrovom.

Vsi v to svrhu spadajoči predmeti posebnih oblik in dimenzij ali po risbah se izdelujejo solidno in najcenejše.

Vedno se bom trudil, da postrežem cenjenim naročnikom z najreelnejšimi, najsolidnejšimi in kolikor mogoče nizkimi cenami.

(217) 12—10

Z odličnim spoštovanjem

Proračun stroškov brezplačno.

Josip Tabor

tvorničar cementnih izdelkov v Celju.

Stanje hranilnih vlog nad 18 milijonov K. Rezervni zakad nad 550.000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 2. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{2}$ %, na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5%, izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Hmelj, suhe gobe,

malisno štopo, suhe črešnje, vsakovrstno
sveže sadje, žito, sploh vse deželne pri-
delke kupi (350) 2—

Anton Kolene, trgovca v Celju.

S parno silo obratovana

tovarna za glinske izdelke v Račju

priporoča svojo veliko zalogo vsega v njeno
stroko spadajočega blaga, kakor:

zidne opeke, izdelane z roko ali
pa na strojih, votle zidne opeke,
opeke na oboke, lončenih cevi
za drenažo, na strojih izdelane
strešne opeke, **patentirane za-
rezne opeke**, plošč za tla-
kanje itd. (255) 16-10

Blago izvrstno, ker napravljeno iz naj-
boljše, s stroji obdelane gline; cene nizke.

Prvi spodnještajarski spedijski, komisijski in transportni zavod F. Pellé v Celju

se priporoča za prevzete vseh v to stroko
spadajočih naročil.

Kulantna postrežba. Zmerne cene.
Vkladanje blaga in pohištva itd. v suhih, za-
varovanih shrambah. (319) 5-4

Slovenska gospodinja!

Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj
vselej in povsod (353) 2—

= Cirilovo cikorijo =

torej slovensko, katera je najboljša in
v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Najprimernejša birmanska darila.

RAFAEL SALMIČ

prva narodna
in največja
trgovina

z urami,
zlatnino in
optičnimi
predmeti

v Nar. domu
v Celju.

Kupujem stare tolarje Marije Terezije, križavce i. dr.

Kdor si hoče
nabaviti uro,
zlatnino ali
srebrnino, naj
zahteva moj
novi, bogato
ilustrovani

CENIK

katerega raz-
pošiljam
brezplačno in
poštne
prosto. * Vsa
v mojo stroko
spadajoča
dela, popra-
vila itd. izvr-
šujejo se
točno in ceno.
Za dobrodelo
garantiram.

Postrežba točna in poštena.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

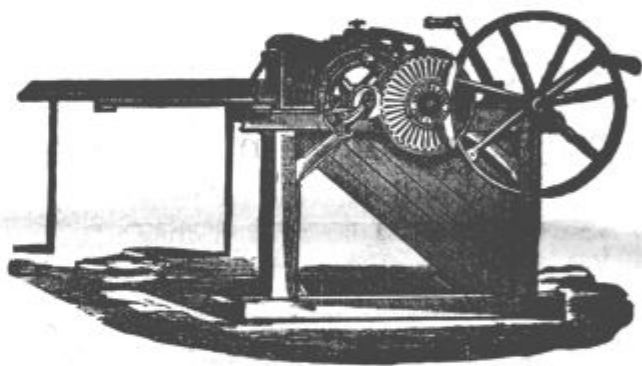
Kje?

Le pri

„**Merkur-ju**“

trgovina z želez-

nino, P. Majdič, se kupijo najboljši poljedelski stroji,

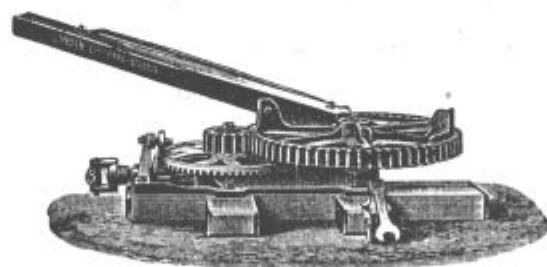

mlatilnice

vitelji, slamoreznice itd.

Bogata zaloga **traverz**
in železniških šlin, železa

za vezi, cementa, vodovodnih naprav in cevi in vsako-
vrstnega, v železninsko stroko spadajočega blaga.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedo-
sežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Viktor Wogg
A. Walland nasl. Tepper
Milan Hočvar
Josip Matič
Anton Ferjan
Fran Zanger
Frid. Jakowitsch
Anton Kolene
Franc Pečnik
M. Rauscher lekarna

Celje: Ivan Ravnkar
Oto Schwarzl lekarna
Josip Srimz
Anton Topoljak
W. Wratshko
Dobrna: Jos. Sikošek
Braslovce: Ant. Plaskan
Josip Pauer
Gomilsko: Fran Cukala
(215) 10-9

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: Anton Vorbič
S. F. Schaik
Ludovik Smole
Trg Lemberg: Franc Zupandčič
Kontice: Fr. Kupnik 145
Mozirje: Leopold Vukič

Laško: Andrej Elsbacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Sch. scherko
F. Wambrechtsammer
Gornji grad: Jakob Božič
Franc Scharb
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krautsdorfer
Anton Schwelz
Karol Sima
Franc Kavčič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brezice: Fran Mathois
Franc Varlec
Janez Pinterič
Uršič & Lipej
Zalec: Albert Geiss
Jakob & Marija Janič
St. Jurij: Fran Kartin
Velenje: Karl Tischler
Josef Wutti

Trbovlje: Konsumno društvo
Anton Krammer
Jos. Mahkovec
Jos. Müller sen.
Jos. Sporn
Franc Dežman
Videm: Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin
Velenje: Ulrich Lager
Josip Wutti
Vojnik: Fr. Zottl

